

den ærede Ordfører, og jeg vil bede den ærede Ordfører ikke tage mig det ilde op, at jeg af hans senere Udtalelser ikke kan andet end finde den Opfattelse hos mig bekræftet, at den Opgave, der har været ham stillet, har været umulig at løse selv med saadanne Evner, som den ærede Ordfører er i Besiddelse af. Den ærede Ordfører lagde særlig Vægt paa at give en Forklaring af den foreliggende Dagsorden, og han indprentede det med stor Styrke, at denne Dagsorden er sammensat af forskellige Punkter. Det er Beslutninger, tagne under forskellige Forudsætninger og rettede til forskellige Adresser. Ja, jeg ser det for saa vidt meget godt og har ogsaa meget godt forstaaet, at denne Dagsorden er affattet paa en saadan Maade, at den skulde indeholde noget for enhver Smag. De, som vare absolute, ubetingede Modstandere af Brændevinsskatten, mentes jo at kunne tilfredsstilles med Dagsordenens Virkning i det hele, at Sagen for Øjeblikket bliver standset. Jeg ser, at i alt Fald de Herrer Socialdemokrater maa betragtes som staaende saaledes, at de have beroliget sig dermed, og denne Side er altsaa tilfredsstillet. Men videre siges der saa, at man ikke vil give en Forhøjelse af Afgiften paa Brændevinsbrænding i det Øjemed at tilvejebringe hel eller delvis Dækning af den ved den foreslaaede Revision af Toldloven fremkomne Indtægtsnedgang. „Foreslaaede“ Revision, hedder det. De vil se, at ogsaa her er noget for enhver Smag, thi der er dem, der sige: Vi ville ikke give den for den af Landstinget foreslaaede Toldlov. Men der er andre, der sige, at de heller ikke ville give den for den af Folketinget foreslaaede Toldlov. Men begge disse Forklaringer kunne jo saa nydelig ligge i dette Udtryk: Den foreslaaede Revision. Er der nogen, der bagefter ville tale dem til for dette Udtryk, sige de: Vi mente kun, at vi ikke ville give den for Landstingets Toldlovsforslag, men med det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) sige vi straks, at det var Folketingets Toldlov, det drejede sig om, og at det var en helt anden Sag. Altsaa dette Udtryk giver jo ogsaa noget de forskellige Ønsker og Opfattelser, som man har søgt at samle under denne Dagsordens Hat.

Til syvende og sidst kommer saa den allervideste og bredeste Hat, som vel kan omfatte alle Forslagsstillerne, det er dette, hvor der siges, at man ikke vil give den nuværende Regering disse Midler. Den ærede Ordfører sagde nu, at det var jo ikke saadan at forstaa, at man mente, at man ikke vilde give den nuværende Regering Resultatet af de samlede Love, som var en Indtægtsnedgang, men at det kun var udtalt for den tænkte Muligheds Skyld, at der kunde blive Spørgsmaal om at give en Brændevinsskat ganske ins Blaue hinein uden nogen Anvendelse. Det er dog en ganske mærkelig Forklaring, forekommer det mig, fra den ærede Ordførers Side, at virkelig Folketinget skulde sætte sig ned her og vedtage en Beslutning for et saa, jeg vil ikke sige saa usandsynligt, men jeg kunde gerne sige utænkeligt Tilfælde, at der skulde foreligge noget saadant. Thi hvad i al Verden skulde begrunde et Forslag om i dette Øjeblik at give forøgede Statsindtægter? Altsaa den ærede Ordfører kan ikke undre sig over, at den almindelige folkelige Opfattelse af dette Udtryk er den, at man har givet et Udtryk for det Ønske, og at der kunde være Plads for deres Mening, at man overhovedet ikke vilde fremme Skattereformen under denne Regering. Det er ikke det, den ærede Ordfører særlig har udtrykt i denne Dagsorden, men jeg tvivler ikke om, at der findes Plads for denne Opfattelse, og at det bliver den mest folkelige Opfattelse. Men naar saa den ærede Ordfører angiver sin Grund, hvorfor Folketingets Flertal griber til denne Foranstaltning, saa har han bemærket, at det var for at imødekomme Landstinget. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg tror dog virkelig, det maa være at opfatte som en behagelig Spøg fra den ærede Ordførers Side, og jeg tvivler ikke om, at det vil blive opfattet paa den Maade andetsteds. Jeg skal lade det ligge. Jeg kan ikke tænke mig, at Landstinget vilde sætte særlig overdreven Pris paa denne Imødekommen, men jeg skal lade det ligge, jeg opfattede det mere som en spøgefuld Bemærkning.

Men den Grund, den ærede Ordfører angav af virkelig Vægt, det var dette, at man i Pressen var kommen med adskillige Udtalelser, der ligesom udfordrede Folke-